

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Paaske-Soel med Pindse-Luer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Paaske-Soel med Pindse-Luer", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 662. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid161061/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Til Forjættelsernes Land,
Saa os altid Kronen blinker
Skjont inøde, yndig vinker,
Gjør selv Dødning-Dandsen let!

No. 394.

- 1 Paaske-Soel med Pindse-Luer
Straaled fra sit Middags-Sted,
Livets Vintræ modne Druer
Bar, og spæde Blomster med;
Blade sig og Kaaber vende,
Kinder dog til Verdens Ende
Rodme af den Druer-Saft!
- 2 Verdens Viismand længe grundet
Paa, om Aand var meer end Luft,
Har omsider dog udfundet,
Aand er netop *Klod-Fornuft*,
Som med Hænder sig forlægter,
Og alt Aandeligt fornægter,
Spøtter med hvert Underværk!
- 3 Saae du Glimt af Pindse-Luer,
Smagde du en Draabe kun
Af den Saft, de modne Druer
Gav til Priis i allen Stund,
Lært du har i Christi Kirke:
Aand er hvad den selv kan virke,
Aand er *Ordet* i sin *Kraft*!
- 4 Deraf sikkert du kan vide,
Naar dit Ord er magteslost,
Ei saameget som en Mide
Er af Aand paa dig udøst,

Mens paa *Jesu Christi* Kirke,
Som med *Ordet* Alt kan virke,
Hviler Herlighedens Aand!

5 Storme raste, Bølger brused
Mod den Kirke allen Stund,
Stolt sig hæver dog Guds-Huset
Paa sin jævne Klippe-Grund,
Syndes kun engang at rave,
Da Man Storme slog med Stave,
Lagde Baand paa Bolge-Slag!

6 Derfor, Christne, Mod i Bringel
Fiendens Seier-Skrig var Tant,
Ordet alt, som Fugl paa Vinge,
Vidner: *Kirke-Aanden* vandt,
Brat det skal i Pindse-Luer
Slaae i Sky saa kiække Buer,
At selv Verden korser sig!

7 Vind og Strøm Guds Ord kan binde,
Gjør det og paa Domme-Dag,
Men vil først dem overvinde
Her i aaben Mark og Slag,
Siger: lad os gaae i Rette,
Alle I, som vil aftrætte
Mig min Faders Spir og Magt!

8 Derfor, Christne, lad nu briste
Alle Verdens Tunge-Baand,
Alle Aander Lykken friste,
Styrke prøve med *vor Aand!*
Da først Selv Han Buen spænder,
Da først Tungen klart Han tænder,
Svøber Ordet i sin Glands!

9 Aldrig skal den Dag oprinde,
Da al Verdens Kunst og Klygt
Deres Ord kan overvinde,
Som paa *Jesus* stole trygt,
Mund og *Viisdom*, som Han sagde,
Mageløse Han og lagde
Med sin *Aand* i Kirkens Skiod!

No. 395.

- 1 Sjunger, alle Fugle, sjunger
I det grønne Mai-Palads!
Gløder, alle Fugle-Tunger!
Vendt er *Solens* Time-Glas,
Har, udrundet,
Alder vundet,
Alt det Levende til Trøst,
Sommer blid og gylden Høst!
- 2 Sjunger, alle Christne, sjunger,
Paa Guds Riges Sommer-Dag!
Gløder, alle Folke-Tunger,
Under Herrens Kirke-Tag!
Som forsvundet,
Alder fandet
Er, de Troende til Trøst,
Kirkens Mund og Herrens Røst!
- 3 Lytter, alle Øren, lytter!
Aanden til Guds Menighed
Taler høit om Paine-Hytter,
Aabenlyst om Liv og Fred,
Som Han byder,
Som det lyder,
Saa det fylder os med Lyst,
Saa det skabes i vort Bryst!